

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 52.571 van 29 maart 1995
in de zaak A. 61.188/IV-14.897.**

In zake : Christina STEFENS,
wonende te GENT, Belvédèreweg 143

tegen :

de Autonome Raad voor het Gemeenschaps-
onderwijs (Argo).

D E R A A D V A N S T A T E, I V e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Christina STEFENS op 5 december 1994 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van "de beslissing dd. 29 september 1994 van het Vast Bureau van de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs, waarbij :

- haar afwezigheid van 19 januari 1994 tot het einde van het academiejaar 1993-1994 voor wat betreft haar (cumul)opdracht van 4 uur/week aan het KMC te Brussel als ongewettigd wordt gecatalogeerd;
- impliciet wordt bevestigd dat haar een heraanstelling voor het academiejaar 1994-1995 wordt geweigerd";

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur R. VAN DER GUCHT, op grond van artikel 93 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van State;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 25 januari 1995, waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 21 februari 1995;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter
J. BORRET;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat
L. de BRUYN, die verschijnt voor verzoekster, en van
Advocaat R. ROMBAUT, die verschijnt voor de verwerende
partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur
R. VAN DER GUCHT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari
1973;

1. Overwegende dat de voor de afhandeling van
de zaak relevante gegevens de volgende zijn :

1.1. Verzoekster is sinds 1 oktober 1989 tijde-
lijk aangesteld als lerares bewegingsleer (6 u.) aan het
Koninklijk Muziekconservatorium te Brussel; ze geeft
haar lessen op donderdag.

1.2. Bij brief van 24 december 1993 deelt de
directeur van het betrokken instituut verzoekster mee :

"In aansluiting op mijn schrijven van 20.12.1993,
ref. KD/JP/fs/1830, kan ik u meedelen dat uw cursus
gepland is op woensdag om :

09.15 - 10.10 - derde jaar

10.10 - 11.05 - tweede jaar

15.40 - 16.35 - eerste jaar

16.35 - 17.30 - eerste jaar

Uw lesopdracht dient gewijd aan de dans.

Voor verdere invulling hiervan verwijs ik naar de
heer Ronny COMMISSARIS, belast met de algemene
coördinatie en programmatie van de dramatische
kunst".

1.3. Bij schrijven van 18 januari 1994 schrijft de directeur aan verzoekster :

"Mevrouw,

Ik stel vast dat U weigert les te geven op woensdag, zoals voorzien in het uurrooster. Tevens weigert U invulling te geven van het vak, zoals door het conservatorium gepland is.

U weigert ook in te gaan op een voorstel om uw taak op te nemen in directe samenwerking met de heer R. COMMISSARIS en dit op donderdag.

Ik breng ook in herinnering dat U gedurende het eerste trimester twee weken vrij hebt genomen om naar het buitenland te gaan en dat U de eerste week van januari afwezig bleef wegens ziekte.

Om de goede werking van de toneelopleiding te waarborgen en de studenten een goed uurrooster te geven, blijf ik bij mijn besluit dat uw lessen met de door mij bepaalde inhoud dienen te worden gegeven op woensdag, cfr. mijn schrijven van 24 december laatstleden".

Verzoekster betwist de in die brief vastgestelde weigeringen niet. De reden van die weigeringen blijkt te zijn dat verzoekster aanspraak meende te mogen maken op een opdracht zoals haar voorheen gegeven, van 6 uren (en niet 4), voor bewegingsleer (en niet voor dans) en op donderdag (en niet op woensdag). En ze steunde die overtuiging op een brief van 12 november 1993 van de voorzitter van de Argo, P. STEENHAUT.

1.4. Op 29 september 1994 neemt het vast bureau van de Argo het bestreden besluit, inhoudende dat de afwezigheid van verzoekster van 19 januari 1994 tot het einde van het academiejaar als onwettig wordt gecatalogeerd.

Deze beslissing wordt mede op grond van de volgende overwegingen verantwoord :

"Overwegende de vaststelling dat het niet aan mevrouw STEFENS toekomt om te bepalen of de beslissing van de heer STEENHAUT van 12 november 1993 correct werd uitgevoerd, dat mevrouw STEFENS zonder over deze bevoegdheid te beschikken zelf oordeelde dat de volgens haar niet-correcte uitvoering van deze beslissing een voldoende motief is om niet langer haar opdracht op te nemen;

Overwegende het feit dat de bezwaren die mevrouw STEFENS bij de concrete uitvoering van de beslissing van de heer STEENHAUT formuleert, haar niet ontslaan van haar plicht om, in afwachting van de behandeling van haar bezwaren door de bevoegde organen van de Inrichtende Macht, haar opdracht zoals haar toegewezen door de directie, op te nemen;".

2. Overwegende dat het beroep geen voorwerp heeft in zoverre het gericht is tegen de impliciete bevestiging dat haar een heraanstelling voor het academiejaar 1994-1995 wordt geweigerd; dat zulk een bevestiging onmogelijk uit het bestreden besluit gehaald kan worden;

3. Overwegende dat de beslissing van 24 december 1993 van de directeur van het conservatorium houdende vaststelling van verzoeksters opdracht een uitvoerbare administratieve beslissing is; dat zulks betekent dat verzoekster verplicht was er zich naar te schikken ook al betwistte zij de wettigheid ervan behalve wanneer ze zo grof onwettig was dat verzoekster haar voor onbestaande mocht houden;

3.1. Overwegende dat verzoekster met haar tweede annulatiemiddel de wettigheid van de directeursbeslissing betwist; dat ze betoogt dat ze, zoals voorheen, zes uur had moeten krijgen en geen vier, op donderdag les had moeten kunnen geven en niet op woensdag en bewegingsleer had moeten kunnen geven en geen dans; dat verzoekster best gelijk kan hebben -was het maar omdat die beslissing met tegenstrijdige verklaringen verantwoord wordt, was het maar omdat die beslissing verband kan houden met negatieve beoordelingen van verzoekster waarvan uiteindelijk niets overgebleven is- maar dat alleen al vanwege haar inhoud die beslissing onmogelijk als grof onwettig beschouwd kan worden en bijgevolg onmogelijk door haar voor onbestaande gehouden mocht worden; dat om te verklaren dat zij de haar bij die beslissing gegeven opdracht niet heeft uitgevoerd

verzoekster zich overigens op de theorie van de onbestaande handeling niet beroept;

Overwegende dat verzoekster binnen het raam van haar tweede annulatiemiddel ook verklaart dat ze verkeerde raad heeft gekregen die haar de overtuiging bijbracht dat ze de opdracht niet moest uitvoeren; dat zulks haar afwezigheid echter niet minder onwettig kan maken, laat staan, dat ermee aangetoond zou zijn dat de directeursbeslissing die ze niet nakwam, grof onwettig was; dat aangenomen kan worden dat indien de misleiding waarvan ze het slachtoffer verklaart te zijn, zo groot was dat verzoekster in een geval van onoverkomelijke dwaling kwam te staan, zij voor het materiële feit van onwettige afwezigheid tuchtrechtelijk niet gestraft kan worden, maar dat dit materiële feit er niet minder een materieel feit om is; dat in de bestreden beslissing alleen dat materiële feit wordt vastgesteld;

Overwegende dat verzoeksters tweede annulatiemiddel rechtens niet relevant is;

3.2. Overwegende dat met haar eerste annulatiemiddel verzoekster aanvoert dat de bestreden beslissing buiten iedere redelijke termijn werd genomen; dat zij betoogt dat indien de vaststelling dat ze onwettig afwezig was onmiddellijk of minstens binnen een redelijke termijn was gedaan, zij "op de hoogte zijnde van de visie van de directeur, alsnog met ingang van de vaststelling zich (had) kunnen aanbieden op de school";

Overwegende, in feite, dat verzoekster toch moeilijk kan betwisten dat "de visie van de directeur" duidelijk bleek uit zijn sub 1.3. gerelateerde brief; dat het feit dat hij in die brief de sacramentele woorden "onwettig afwezig" niet gebruikte, er niets van afdoet dat hij blijkens die brief van verzoekster verlangde dat zij zich naar zijn beslissing van

24 december 1993 zou schicken, met andere woorden dat zij diende "aanwezig" te zijn op de door hem gestelde dag en voor de door hem omschreven opdracht;

Overwegende, in rechte, dat de Raad alweer dient vast te stellen dat bij de bestreden beslissing alleen het materiële feit van verzoeksters onwettige afwezigheid wordt vastgesteld; dat materiële feiten feiten blijven ongeacht het tijdstip van hun vaststelling; dat andere vraag is de vraag of ook de konsekventies die aan die vaststelling verbonden kunnen worden, los staan van het tijdstip van die vaststelling;

Overwegende dat ook het eerste annulatiemiddel van verzoekster niet tot vernietiging kan leiden,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van verzoekster.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op negenentwintig maart
1900 vijfennegentig, door de IVe kamer, die was samen-
gesteld uit :

de HH.	J. BORRET,	kamervoorzitter,
	J. DE BRABANDERE,	staatsraad,
Mevr.	M.-R. BRACKE,	staatsraad,
	S. VAN AELST,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VAN AELST.

J. BORRET.